

„Пристигна съ атридѣ и самси Ахилъ съ своя собствена войска, наричани нѣкога мирмидоняни, а сега българи, 3000 души“ (Καὶ ἀπῆλθε μετὰ τῶν Ἀτρείδων ὁ αὐτὸς Ἀχιλλεύς, ἔχων ἴδιον στρατὸν τῶν λεγομένων Μυρμιδόνων τότε, νυνὶ δὲ λεγομένων Βουλγάρων, τριῶν χιλιάδων. Joannis Malalæ Chronographia. Ed. Bonnæ, p. 97).

И въ старобългарския прѣводъ на Троянската повѣсть, прѣводъ направенъ при царь Симеона, намираме сжщото свидѣтельство, малко другояче изложено: **Сѣй Ахилеусъ имый воюевоу, иже нарицахоуся тогда Мурмидонесъ, нынѣ Болгаре и Унну, тисеушами тремѣ** (К. Калайдовичъ, I. Ексархъ Болгарскій. Москва 1824, стр. 181).

Х в. (свид. XII в. и по-сетнѣ).

№ 8.

Сѣверна Македония.

Св. Иванъ Рилски (876—946 г.), както е извѣстно, се бѣ родилъ въ с. Скрино на р. Струма, въ сѣверна Македония. Въ всички негови служби и жития той се слави като българинъ. Особено цѣнно за нашия въпросъ се явява житието, написано отъ Георги Скилица въ XII в. Скилица билъ секретаръ на византийския императоръ Мануилъ Комненъ (1143—1180 г.) и заедно съ послѣдния прѣбивавалъ извѣстно врѣме въ Срѣдецъ (София). Въ това житие, запазено въ славѣнски прѣводъ, № 79 на Рилската библиотека, за светеца срѣщаме: **Иже нынѣ въ постницѣхъ прѣсловаши съи Іоуанъ великѣи къ чюдесеъ българинъ збо родѣ** **Ѥчѣство роженѣа ѣго село нарицаемое Скрыно.**

Пъкъ не само гърцитѣ, и самитѣ югославѣнски писатели сж смѣтали сѣверомакедонското население българско, отъ което произтичалъ и св. Ив. Рилски. Такъво е напр. свидѣтелството въ пролога на светеца, написанъ сжщо прѣзъ XII в.: **Сѣи сѣи ѣ прѣбывши ѡцѣ нашь Іоуанъ . . . ѡ села нарицаемаго Скрыно . . . родителъ ѣмѣи бл҃гочѣстивы ѣ не зѣло богѣта, плѣмене българскаго (въ сжщия Рилски ржкопись).**

Въ заключителната часть на сжщия прологъ, писана слѣдъ прѣнасянето на останкитѣ на светеца въ Трапезица, слѣдвателно прѣзъ XIII в., св. Иванъ Рилски бива моленъ да прѣдстои прѣдъ Бога за доброто на неговитѣ сънародници